

minarierne. Den samlede Bevilling baade paa Finansloven og Tillægsbevillingsloven har udgjort godt og vel 4,600 Kr., men Udgiften har andraget over 17,000 Kr. Der er altsaa en Overskridelse af omtrent 12,500 Kr. Af de Udgifter, som have forarsaget Overskridelsen, er en meget væsentlig Del Rejseudgifter, nemlig i alt til et Beløb af 8,600 Kr., som findes nærmere omtalte, Udgifter til forskellige til at foretage Rejser til forskellige Steder i Europa, navnlig for at gøre sig bekendt med Seminarforholdene andetsteds. Saa vidt jeg har kunnet se, er dette en ny Anvendelse, eller i det mindste en væsentlig ny Anvendelse, i alt Fald i dette Omfang en aldeles afgjort ny Anvendelse af denne Konto. I Fjor vare vi inde paa Spørgsmaalet om Overskridelser paa denne Konto, men da vedrørte Overskridelserne andre Punkter, ikke Rejseudgifter saaledes som i Aar. Foruden dette har Ringløbing Amts Skolefond faaet 1,000 Kr. til Uddannelse af Biskolelærere. Med Hensyn til disse Poster bemærker Statsrevisionen, at de ikke burde være afholdte uden særlig Bevilling, og vi kunne ikke stønne andet, end at dette er rigtigt. For øvrigt ligger det jo i de Betragtninger, jeg allerede har anstillet. Det synes at være en helt ny Anvendelse af denne Konto, og den burde vistnok have fundet sin Godkendelse, enten ved, at der var blevet bevilget et højere Beløb paa Finansloven, eller ved, at Beløbet var blevet taget paa Tillægsbevillingsloven, for saa vidt Beløbet ikke er kommet til i Aarets Slutning.

Dernæst maa jeg henvise til Betænkningen Tillæg B Sp. 47—48 med Hensyn til Universitetets Regnskab: Forskellige løbende og ekstraordinære Udgifter. Der er der en Overskridelse af næsten 2,000 Kr., som er bleven foranlediget ved Understøttelser til to Universitetslærere til Beløb af 2,000 Kr. Nu er det i højeste Grad sandsynligt, at denne Udgift, den Gang Finansloven blev behandlet, ikke blev forudset, Spørgsmaalet er maaste kommet frem først i det paagældende Finansaar, altsaa efter den 1ste April 1893, og saa er Understøttelsen bleven givet, men disse Rejseudgifter kunde jo saa være optagne paa Tillægsbevillingsloven. Vignende Betragtninger komme frem ved den følgende Post: Ekstraordinære Udgifter, hvorunder Rejseunderstøttelser, paa Kommunitetets Regnskab. Der var bevilget til Rejseunderstøttelser 9,500 Kr., men der er anvendt 4,600 Kr. mere. Naar altsaa Statsrevisorerne udtale, at de ikke burde være uddelte uden dertil erhvervet Hjemmel, maa Udvalget altsaa tiltræde dette, naturligvis tagende For-

behold, for saa vidt der skulde være særlige Omstændigheder, saaledes at der ikke har været Tid til at saa Udgiften godkendt, i hvilket Tilfælde naturligvis Regeringen, som i andre Tilfælde, maatte handle paa eget Ansvar, forbeholdende sig nærmere at dokumentere Forholdet ved Behandlingen af Statsregnskabet.

Saa har jeg endnu endelig vedrørende disse Klasser af Tilfælde et, som findes omtalt i Tillæg B. Sp. 49. Paa Kommunitetets Regnskab, Kontoen: Andre Understøttelser, findes opført 3 Beløb, hvert paa 100 Kr. Selve Kontoen vedrører dels Understøttelsen for saadanne, der først i en fremrykket Alder have bestemt sig for Studier, dels Understøttelser for studerende, som ikke have Afgang til de egentlige Universitetsstipendier, og endelig mindre Understøttelser for fattige Studenter, navnlig fra de private Skoler, i de 2 første akademiske Aar. De Beløb, som der ere bevilgede, ere ikke blevne overstredne, men der er paa de 3 Underafdelinger anvendt 3 Gange 100 Kr., som ere blevne udbetalte for Arbejdet i Ministeriet ved Fordelingen; det oplyses, at der ikke tidligere er betalt Honorar for det nævnte Arbejde, og saa søjes der til, at Arbejdet er meget betydeligt og maa udføres uden for den ministerielle Kontortid paa en Tid af Aaret, da vedkommende Kontors Personale i Forvejen er meget bebyrdet. Statsrevisionen siger, at Udgiften ikke burde være afholdt uden særlig Hjemmel, og det mener Udvalget at burde tiltræde. Her have vi et Tilfælde, hvor Kontoen ikke er overstreden, men hvor der er gjort en Anvendelse af Pengene, der falder uden for den Kamme, som det formenes, at Bevillingen har faaet, hvilket ogsaa fremgaar deraf, at der ikke i tidligere Aar er udbetalt saadanne Honorarer. Disse Honorarer ere anvendte til at forøge Indtægten for de paagældende Assistenten i Ministeriet. Jeg for mit Vedkommende skal være villig til, for saa vidt det beror paa mig, at bevilge dem det paagældende Beløb, men jeg kan ikke stønne andet end, at Statsrevisionen har Ret i, at der burde være erhvervet Hjemmel dertil allerede ved Finanslovens Behandling eller paa Tillægsbevillingsloven, og Udbetalingen burde saa være udsat, indtil Tillægsbevillingsloven var udkommen.

Efter saaledes at have gennemgaaet alle disse Tilfælde, som have mere eller mindre Slægtsskab med hverandre, og udvilket Udvalgets Standpunkt, skal jeg berøre tre andre, der ere af ensartet Beskaffenhed. De ligge inde paa et Omraade, som Statsrevisionen i de senere Aar, og med Statsrevisionen ogsaa